

TREMP D'OU

La pintura al tremp és un mètode tradicional que consisteix a barrejar el pigment amb rovell d'ou, diluït amb aigua destil·lada. Quan la barreja s'aplica sobre un suport, l'aigua s'evapora i deixa una capa de color molt fina i dura. Aquesta solució manté molt el color original del pigment però s'asseca molt ràpidament al ser aplicada.

El rovell d'ou conté albúmina, una proteïna enganxosa que s'endureix en contacte amb l'aire, un oli no secant i lecitina, una substància grassa que ajuda a què els líquids es combinin de manera estable.

Per a elaborar-la es separa el rovell de la clara i se l'asseca amb un drap. Després punxem el tel del rovell i s'aboca el contingut en un recipient. Es barreja amb una mica d'aigua destil·lada per a obtenir una crema espessa. El pigment es barreja també amb aigua destil·lada formant una pasta espessa. Les dues pastes s'han de barrejar posant la de pigment sobre la paleta i afegint la d'ou i més aigua destil·lada si és necessari. Normalment la barreja es fa a parts iguals. D'altres vegada una part de pigment s'utilitza per 3/4 d'ou (blau celeste, roig cadmi, viridiana, blanc de zenc) o 1/4 (blanc de tità, roig Venècia, ombra torrada). Tan sols s'ha de barrejar la pintura que es vol utilitzar ja que no es pot guardar. La pintura resultant es pot provar pintant un xic un vidre i si quan s'asseca es pot desenganxar d'una sola peça ja es pot utilitzar. Si es trenca hi falta ou.

Superfícies

En un principi les pintures al tremp s'utilitzaren per pintar parets i taules de fusta, ja que donen bons resultats en superfícies dures. La fusta curada és idònia, i no tant el cartró i contraxapat perquè s'arquegen. El conglomerat i el tàblex són adequats. Algunes superfícies s'han de llimar i cobrir amb alcohol metilat i encolar el dors per evitar l'arquejat. Es pot utilitzar també tela però ha de ser fina i ha d'estar molt tensada. Abans de treballar cal encolar la superfície amb cola de pell de conill o cola d'artista. Normalment s'utilitzen bases de guix fi que un cop aplicades es llimen i poleixen.

Cal utilitzar paletes, i pots per a la pintura barrejada, espàtula de plàstic, comptagotes i pinzells de pèl tou.

Història

Aquesta fou una tècnica molt utilitzada a l'Edat Mitjana sobretot per a pintar els retaules. A l'emulsió s'hi afegien també olis, cera o goma aràbiga. Es preparaven les taules de fusta convenientment i després s'hi aplicava la pintura. També era la substància utilitzada pels pintors. A partir del Renaixement es substituirà per la pintura a l'oli. Anteriorment a Mesopotàmia, a l'Antiga Grècia i a Xina s'utilitzava també aquest procediment. Pintures al tremp decoren tombes egípcies, catacumbes cristianes, i altars bizantins. El pintor florentí Giotto (1266-1337) va treballar amb aquest procediment. Existeix una descripció escrita del mètode de barrejar el pigment amb l'ou de l'any 1390 (Cennini). Els primers artistes que treballaren amb tremp d'ou, aplicaven la pintura en capes successives a sobre d'una base de guix fi. Entre els artistes italians que utilitzaren la tècnica podem destacar Fra Angèlic (1387-1455), Piero della Francesca (1410-1492), Duccio (1255-1319), Sandro Botticelli (1446-1510). A partir del segle XVII el tremp d'ou va quedar pràcticament ignorat i substituït per la pintura a l'oli.